

בש"פ 4474/24 - בשאר אל עראערה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4474/24

לפני: כבוד השופט א' שטיין

העורר: בשאר אל עראערה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי באר שבע
(השופט י' ייטב) אשר ניתנה ביום 29.5.2024 בעפ"ג
68409-05-24

בשם העורר: עו"ד נאסר אלעטאונה

בשם המשיבה: עו"ד סיגל בלום

החלטה

1. בגדרו של עפ"ג (מחוזי ב"ש) 68409-05-24 (השופטת י' ייטב) (להלן: ההליך מושא הערר), נעצר העורר עד תום הליכי הערעור שהגישה המדינה לבית המשפט המחוזי באר שבע על קולת העונש אשר הושת עליו בת"פ (שלום ב"ש) 24362-05-24 (השופט י' בן הרוש), ואשר כולל 50 ימי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, לצד מאסר מותנה והתחייבות כספית להימנע מביצוע העבירה בה הורשע: כניסה לישראל שלא כדין, בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

2. במסגרת ההליך מושא הערר, המדינה טענה כי לערעורה סיכויים גבוהים להתקבל, לנוכח נסיבות המלחמה הקשות בהן המדינה נתונה, שעל רקען ביצע העורר את העבירה בה הורשע.

עמוד 1

3. לטענת העורר, מעצרו עד לסיום הליכי הערעור עלול להביא לשלילת חירות מעבר לתקופת המאסר שראוי להשית עליו בגין מעשה העבירה שביצע. זאת, במיוחד לנוכח העובדה שהעורר נכנס לישראל ושהה בשטחה, שלא כדין, לצרכי פרנסה ומחיה בלבד - ועל כך אין חולק.

4. מתחם הענישה שבית משפט זה קבע ביחס לכניסה לשטח ישראל ושהייה בלתי חוקית בשטח זה לצרכי פרנסה, ללא עבירות נוספות, הוא מאסר על-תנאי עד חמישה חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס שנע בין 0 ש"ח ל-2000 ש"ח (כאמור בפסק הדין העקרוני בנושא שניתן על ידי השופט י' אלרון בהסכמת השופט ח' כבוב ובהסכמתי ברע"פ 1195/22 אשחאדאתנ' מדינת ישראל, פסקאות 13 ו-23 (27.12.2022); כמו כן, ראו: רע"פ 3677/13 אלהרושנ' מדינת ישראל (8.12.2014)).

5. כטענת המדינה, מתחם זה עשוי להשתנות לחומרא לאור נסיבות המלחמה דהאידינא, אולם הדבר אינו מצדיק מעצר עד תום הליכי הערעור. לכל היותר, בהינתן הסיכון להימלטות מהדין, אשר נשקף מהעורר לאור מעשיו בגינם הוא הורשע, הדבר יכול להצדיק מעצר לתקופה קצובה וקצרה אשר תאפשר למדינה למצות את הליכי הערעור. במסגרת זו, אילוץ הפרקליטות ואף אילוץ יומנו של בית המשפט אינם יכולים להצדיק שלילת חירות מתמשכת (ראו: סעיף 1(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996).

6. במקרה דנן, מיצוי הליכי הערעור לא ידרוש יותר משיבה קצרה אחת של בית המשפט המחוזי, שכן הסוגיה אשר הועמדה לדין בערעור זה הינה פשוטה למדי.

7. הערר מתקבל אפוא באופן חלקי, כדלקמן:

א. חלף ההחלטה שניתנה בהליך מושא הערר, מעצרו של העורר יסתיים ביום 23.6.2024 (להלן: תקופת ההארכה), ולא יוארך אלא מטעמים הקשורים להתנהלות העורר עצמו או מטעמים מיוחדים שיירשמו, ובכפוף לזכותו של העורר לערר על הארכת מעצרו.

ב. בית המשפט המחוזי באר שבע יעשה כל מאמץ כדי להביא את הליכי הערעור לסיומם בתוך תקופת ההארכה.

ג. אם הדבר לא יסתייע מסיבה כלשהי שאינה עולה כדי "טעם מיוחד" ואינה קשורה בעורר עצמו, העורר ישוחרר ממעצרו בתום תקופת ההארכה כנגד הפקדת סך של 1,000 ש"ח, ללא תנאי מגבילים נוספים.

ניתנה היום, כ"ג באייר התשפ"ד (31.5.2024).

שׁוֹפֵט

עמוד 2
